

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **M.**, nar. X., bytom U., zast.: *JUDr. Ester Bujnovskou*, advokátkou so sídlom Nádražná č. 23, 901 01 Malacky, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát** so sídlom Špitálska č. 14, 811 08 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v priestupkovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2011 č. k. 3S 167/2009-30, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 17. mája 2011 č. k. 3S 167/2009-30 **m e n í** tak, že rozhodnutie č. p. KRP-P-68/DI-BCP-2009-S z 23.06.2009 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave – okolie, Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách, č. p. ORP-P-1036/H-DI-MA-2008 z 23. marca 2009 **r u š í** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 120,88 € a náhradu iných trov konania 33,-- €.

O d ô v o d n e n i e :

I.**Konanie na správnom orgáne**

1. Rozhodnutím č. p. KRP-P-68/DI-BCP-2009-S z 23.06.2009 žalovaný ako odvolací orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Malacky OR PZ Bratislava – okolie č. p.: ORP-P-1036/H-DI-MA-2008 zo dňa 23.03.2009, ktorým bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len na účely tohto rozsudku „zák. č. 372/1990 Zb.“) uložená sankcia

- pokuta vo výške 66,- €.

s uložením povinnosť nahradiť trovy priestupkového konania.

2. Pri svojom rozhodnutí žalovaný vychádzal zo skutkového stavu, že žalobca dňa 15.10.2008 o 10.00 hod. v Bratislave na Vinohradníckej ulici vošiel s nákladným motorovým vozidlom zn. LIAZ, EČ: M. s návesom EČ: M. na miesto, kde je vjazd nákladným vozidlám zakázaný dopravnou značkou B5 „Zákaz vjazdu nákladných automobilov“ s dodatkovými tabuľkami „Okrem vozidiel PD a údržby komunikácií“ a „Ostatné NA len po ASS Schering 500 m“. Následne bol zastavený a kontrolovaný hliadkou 00 PZ Podunajské Biskupice s tým, že svojim konaním porušil povinnosť uvedenú v ustanovení § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 315/1996 Z.z.“). Blokovú pokutu odmietol zaplatiť.

3. Žalovaný ďalej v odôvodnení uviedol, že pri preverovaní zistil zmätočnosť v časti dodatkovej tabule „Ostatné NA len po ASS SCHERING 500m“, na čo bol upozornený Odbor dopravného inžinierstva Krajského dopravného inšpektorátu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, ktorý už začal konať na náprave. Uvedené zistenie však podľa žalovaného nemá za následok zbavenie zodpovednosti účastníka konania za spáchaný priestupok a to aj z dôvodu, že účastník konania sa za posledné dva roky dopustil rovnakého priestupku, čiže vedel, že dodatkové tabuľky bránia vjazdu ním vedenému nákladnému motorovému vozidlu, a že ako vodič je povinný rešpektovať dopravnú značku B5 „Zákaz vjazdu nákladných motorových vozidiel“.

Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zák. č. 315/1996 Z.z. účastník cestnej premávky je ďalej povinný dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia.

II.**Konanie na prvostupňovom súde**

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu z 28.09.2009 na Krajský súd v Bratislave.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov pred jeho vydaním v rozsahu dôvodov žaloby a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

6. Krajský súd s poukazom na ustanovenia § 244 ods. 1 až 3, § 245 ods. 1, § 250i ods. 1 a § 247 ods. 1 O.s.p. vychádzal zo skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, tzn. že dňa 17.10.2008 bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku označeného podľa § 22 ods. 1 písm. k) zák. č. 372/1990 Zb., z ktorého je podozrivý žalobca tým, že dňa 15.10.2008 v čase o 10.00 hod. v Bratislave na Vinohradníckej ulici v Podunajských Biskupiciach nerešpektoval zákazovú dopravnú značku „Zákaz vjazdu nákladných automobilov“ a s nákladným automobilom zn. ŠKODA LIAZ, červenej farby, EČ: M. s prívesom EČ: M. uskutočnil prejazd uvedenou Vinohradníckou ulicou. Následne bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, kde na základe uvedených skutočností bolo spísané oznámenie o dopravnom priestupku, ktoré vodič podpísal.

7. Ďalej krajský súd poukázal na evidenčnú kartu vodiča, fotodokumentáciu ohľadom dopravného značenia na danej ulici, zápisnicu z ústneho pojednania priestupku z 23.03.2009.

8. Po citácii ustanovení § 22 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 až 3, § 58 ods. 1, § 73 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb., § 3 ods. 1 a 2 zák. č. 315/1996 Z.z. a § 5 ods. 6 vyhl. č. 90/1997 Z.z. dospel krajský súd k záveru, že žalobca si bol vedomý spáchania dopravného priestupku, avšak na svoju obranu poukazuje na problémy, ktoré mu ako podnikateľovi spôsobuje nepovolené osadenie dopravného značenia, nakoľko aby sa dostal k štrkovisku musí obchádzať celú oblasť buď cez Most pri Bratislave alebo Dunajskú Lužnú.

9. Vo vzťahu k námietke žalobcu smerujúcej k zákonnosti osadenia dopravného značenia krajský súd konštatoval, že je irelevantná, pretože táto okolnosť nebola predmetom

napadnutého správneho rozhodnutia a nie je v právomoci žalovaného o tomto predmete rozhodovať.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

10. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 03.08.2011 (č. l. 34) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca vyjadril svoj nesúhlas s vecnou a právnou správnosťou napadnutého rozsudku.

11. Ďalej právna zástupkyňa žalobcu poukázala aj na to, že krajský súd v prejednávanej veci nevzal vôbec do úvahy v konaní predložený právoplatný rozsudok iného senátu Krajského súdu v Bratislave, konkrétne sp. zn. 4S 169/2009 zo dňa 08.10.2010 v tej istej veci (bol priložený) a preto podľa názoru žalobcu rozhodol nesprávne.

12. Záverom žalobca požadoval zrušiť rozsudok krajského súdu s tým, že mu vec vráti na ďalšie konanie spolu s uložením povinnosti zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

B)

13. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 16.08.2011 (č. l. 43) vyplýva, že žalovaný sa v plnej miere stotožňuje s výrokom a odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu.

14. Vo vzťahu k námietke žalobcu o význame dodatkovej časti dopravnej značky uviedol, že obrazová časť vykonávacej vyhlášky neobsahuje všetky možnosti, ktorými je možné doplniť význam dopravnej značky. Obsah dodatkovej tabuľky sa teda môže rôznorodo prispôbovať dopravnej situácii, ktorú je potrebné riešiť.

15. Záverom žalovaný požadoval odvolanie žalobcu zamietnuť a potvrdiť napadnutý rozsudok krajského súdu.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

17. Najvyšší súd sa celkom nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, aký má vplyv dodatková časť dopravnej značky na ňu samotnú. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

18. Súdna moc musí pri výkone svojej rozhodovacej právomoci v zmysle čl. 144 ods. 1 ústavy dôsledne akceptovať ústavné princípy, ktoré sú najmä zakotvené v čl. 1 ods. 1 veta prvá (právny štát), čl. 2 ods. 2 (zásada legality) a čl. 152 ods. 4 (ústavno-konformný výklad) Ústavy Slovenskej republiky. Uvedené ústavné princípy jednoznačne vymedzujú legitímne očakávanú požiadavku jednotlivcov ako adresátov právnych noriem a súčasne subjektov právnych vzťahov na predvídateľnosť práva (ako prirodzený opak rímskej zásady, že neznalosť práva neospravedlňuje – *ignorantio iuris neminem excusat*), tzn. takú jeho imanentnú vlastnosť, ktorú súdna moc nesmie pri vykonávaní kontroly rozhodnutí orgánov verejnej moci podľa čl. 46 a násl. ústavy nejednotnosťou svojej judikatúry demontovať, resp. ju činiť nedostupnou.

19. Preto v súvislosti s hore načrtnutou požiadavkou na predvídateľnosť práva a súčasne vo vzťahu k hore položenej otázke žalobcom sa Najvyšší súd musí na prvom mieste

vysporiadať s tou skutočnosťou (tvrdená aj žalobcom v súdnom prieskume), že v obdobnej veci (tzn. s výnimkou časových údajov je totožná osoba žalobcu ako aj totožný priebeh skutku, ktorý je predmetom aj prejednávanej veci) iný senát Krajského súdu v Bratislave vo svojom rozsudku č. k. 4S 169/2009-31 rozhodol celkom odlišne od, v tomto konaní, preskúmaného rozsudku krajského súdu.

V záujme zachovať účastníkom ich právo na predvídateľnosť súdnych rozhodnutí (bod č. 18), ktoré sú nedeliteľnou súčasťou materiálneho právneho štátu (čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy), musel sa Najvyšší súd zaoberať hodnotením oprávnenosti argumentácie popri napadnutom hodnotením aj tohto rozsudku.

20. Prostredníctvom hore citovaného rozsudku č. k. 4S 169/2009-31 zo dňa 08.10.2010 Krajský súd v Bratislave (právoplatného dňa 03.11.2010) rozhodnutie žalovaného o tom, že ten istý žalobca dňa 16.10.2008 (tzn. o deň neskôr oproti časovým údajom v prejednávanej veci) v čase od 11.00 hod. v Bratislave na Vinohradníckej ulici, ako účastník cestnej premávky porušil § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 315/1996 Z.z., pretože vošiel s nákladným vozidlom zn. LIAZ, EČ: M. na miesto, kde je vjazd nákladných automobilov zakázaný dopravnou značkou B5, zrušil podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. V uvedenom rozsudku konajúci senát Krajského súdu v Bratislave vyslovil nasledujúci záver:

„z uvedeného vyplýva, že obrazová časť vykonávacej vyhlášky neobsahuje všetky možnosti, ktorými je možné doplniť význam dopravnej značky. Obsah dodatkovej tabuľky sa teda môže rôznorodo prispôbovať dopravnej situácii, ktorú je potrebné riešiť.

Súd z uvedeného dôvodu nesúhlasí s právnym názorom žalobcu, podľa ktorého dodatkové tabuľky umiestnené na Vinohradníckej ulici v Bratislave nemožno akceptovať, keďže nie sú vyobrazené v zákone (resp. vykonávacom predpise).

V danom prípade súd zistil, že správny orgán v prvostupňovom ani druhostupňovom konaní neustálil smer jazdy žalobcu v čase, kedy bol pristavený hliadkou PZ, resp. žiadnym dôkazným prostriedkom nebolo vyvrátené

tvrdenie žalobcu a teda sa s ním nevysporiadal. Táto okolnosť bola namietaná žalobcom v žalobe i po vydanom rozkaze zo dňa 18.12.2008.

V tejto súvislosti bolo tiež potrebné s prihliadnutím na v tom čase v jednom smere osadené dodatkové tabuľky určujúce výnimky zo zákazu vjazdu nákladných automobilov skúmať, či sa žalobca so svojim nákladným automobilom (ostatné NA) pohyboval vo vzdialenosti 500m po ASS SHERING, ak vošiel do ulice zo strany, kde bola osadená predmetná dodatková tabuľa, t.j. či sa dalo predpokladať, že sa riadil podľa uvedenej výnimky. Táto skutočnosť nebola v konaní nepochybne preukázaná.

.....

V zmysle uvedeného súd dospel k záveru, že v konaní nastali pochybnosti, z akého smeru žalobca na svojom vozidle jazdil, ktoré existujúce dopravné značenie vrátane dodatkových tabuliek bol povinný rešpektovať a s prihliadnutím na určenie výnimiek zo zákazu vjazdu, či pri vylúčení jeho vozidla, ako vozidla PD, resp. údržby, sa s iným nákladným automobilom pohyboval po dodatkovou tabuľou vymedzenom priestore. Dodatočné konštatovanie žalovaného, že dodatková tabuľa „Ostatné NA len po ASS SHERING 500m“ je zmätočná, nemôže byť dôvodom na zistenie dopravného priestupku Žalobcom, ak sa podľa nej riadil a konal podľa možného logického výkladu tohto nápisu. Prípadnú zmätočnosť žalobca nezavinil a za konanie v súlade s jej možným výkladom ho preto nemožno sankcionovať. Až po zistení smeru jazdy žalobcu a miesta, kde sa s vozidlom pohyboval, upresnení, ktorým dopravným značením sa mal žalobca riadiť, doložení súvisiacich dôkazných prostriedkov do spisu, bude možné preskúmať správnosť rozhodnutia žalovaného.“

22. Najvyšší súd sa stotožňuje s takto sformulovaným právnym názorom krajského súdu. Je celkom nepochybné z nižšie citovaného textu § 5 vyhl. č. 90/1997 Z.z., že dodatkové tabuľky pri dopravných značkách modifikujú obsah príkazu, zákazu alebo upozornenia týchto dopravných značiek tým spôsobom, že pre svojho adresáta tvoria nerozbornú jednotu a tak musia byť aj nimi vzhľadom na osobitné podmienky cestnej dopravy (determinované vysokou pohybovou rýchlosťou, krátkym časovým úsekom na oboznámenie sa s grafickým vyhotovením dopravnej značky, objektívna požiadavka na rýchle pochopenie obsahu dopravnej značky) ako osobitné právo-aplikačné akty verejnej správy vnímané.

Podľa § 5 ods. 6 Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 90/1997 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách, dodatkové tabuľky spresňujú, dopĺňajú alebo obmedzujú význam dopravnej značky, pod ktorou sú umiestnené. Ak sa tým nenaruší čitateľnosť značky, môžu sa nápisy a symboly vyznačiť priamo v spodnej časti značky.

23. Z pripojeného súdneho spisu krajského súdu je pre Najvyšší súd celkom evidentné, že v čase rozhodovania senátu 3S Krajského súdu v Bratislave (pojednávane vykonané dňa 17.05.2011) musel, resp. mohol mať tento senát k dispozícii aj citovaný rozsudok senátu 4S vyhlásený pod č. k. 4S 169/2009-31 dňa 08.10.2010 (právoplatného dňa 03.11.2010).

24. Odhliadnuc od toho, že nie vždy je možné z objektívnych dôvodov, najmä vysoký nápad vecí bez dostatočného materiálneho, kvalifikačného a personálneho zabezpečenia senátu súdu nevytvára pre sudcov riadne podmienky na zabezpečenie plnej informovanosti zvyšných senátov toho istého súdu o výsledkoch svojej rozhodovacej činnosti, je nutné však zdôrazniť ten neprehliadnuteľný fakt, že išlo o totožný priebeh skutku, tzn. dopravnej situácie a totožných účastníkov tejto dopravnej situácie (s výnimkou času realizácie skutku).

Za tejto situácie bolo legitímne očakávané (viď bod č. 18) od účastníkov súdneho prieskumu vydanie rovnakého rozhodnutia súdu ako v predchádzajúcej veci, resp. odôvodnenie, prečo nemôže konajúci senát 3S skutkovo či právne sa stotožniť s právnymi názormi senátu 4S. Nakoľko však senát 3S takto nekonal, odňal žalobcovi v rozpore so zásadou legality (čl. 2 ods. 2 ústavy) jeho ústavou mu zaručené právo na súdnu a inú ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy).

25. Cieľom viacinštančnej sústavy súdnej moci (čl. 141 ods. 2 a čl. 143 ods. 1 ústavy) je čo možno najefektívnejším spôsobom zabezpečiť naplnenie práva na súdnu a inú ochranu jednotlivcov vrátane odstránenia nedostatkov v skutkových alebo právnych zložkách rozhodovacej činnosti nižších článkov orgánov výkonu súdnej moci (rozhodovací súdny omyl) – viď čl. 141 ods. 1 v spojení najmä s zásadami 11., 16. až 18. a 66 Odporúčania CM/Rec (2010) 12 Výboru ministrov Rady Európy o sudcoch - nezávislosť, efektívnosť a zodpovednosť (zo 17.11.2010).

26. Preto Najvyšší súd, a to aj v súlade so zásadou 23. hore citovaného odporúčania, musí v prejednávanej veci konštatovať, že zásadnou vadou napadnutého rozsudku krajského súdu je jeho nepreskúmateľnosť vo vzťahu k nedostatku dôvodov, prečo sa nepridržel skôr vyslovených právnych názorov iného senátu toho istého krajského súdu, ktoré sa Najvyššiemu súdu v medziach odvolacích námietok javia ako právne udržateľné.

Súčasne u prejednávaneho rozhodnutia žalovaného je tiež nutné vytknúť nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia vo vzťahu k odôvodneniu právneho názoru pri aplikácii citovaného ustanovenia § 5 ods. 6 Vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 90/1997 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách (bod č. 22).

27. V súvislosti s uvedeným senát Najvyššieho súdu s dôrazom na svoju doterajšiu judikatúru dopĺňa, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu, ako základná prekážka súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov, je zapríčinená tiež nedostatkom dôvodov. Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu ale iba závažný nedostatok skutkových a právnych dôvodov. Popri skutkových dôvodov, pre ktorých nedostatok je možné rozhodnutie správneho orgánu zrušiť pre nezrozumiteľnosť, tzn. že ide o také vady skutkových zistení, z ktorých by rozhodovacie dôvody mali vychádzať, tzn. typicky vtedy, keď správny orgán vyvodil rozhodovacie dôvody zo skutočností v správnom konaní nezisťovaných, poprípade zistených v rozpore so zásadou legality alebo tam, kde zo samotného správneho konania nie je zrejmé, či boli vôbec nejaké dôkazy vykonané, je významná absencia právnych dôvodov. Ide o situáciu vylúčenú ustanovením § 3 ods. 1 v spojení s § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, kedy jasná a presvedčivá aplikácia právnych noriem (právnej normy), o ktoré by sa mali rozhodovacie dôvody jasne opierať, nie je daná vôbec alebo je spomenutá konajúcim správnym orgánom iba vo všeobecnej rovine (najmä citačným spôsobom).

28. Práve nepreskúmateľnosť právnych záverov žalovaného týkajúcich sa vplyvu textu dodatkovej tabuľky s nápisom „ostatné NA len po ASS Schering 500 m“ vo vzťahu k ním citovanému ustanoveniu § 5 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 90/1997 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o premávke na pozemných komunikáciách, je v preskúvanom rozhodnutí evidentná. Samotná argumentácie

žalovaného, že pripúšťa zmätočnosť dodatkovej tabule spočívajúcej v označení, pričom zákon takéto označenie nepozná, je v rozpore s jeho povinnosťou v zmysle § 47 Správneho poriadku.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

29. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade so zásadou hospodárnosti súdneho konania neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

31. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovychýšenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslí, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právna zástupkyňa žalobcu listom z 09.09.2009 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslila a voči správnosti ktorých neboli vznesené námietky:
  - 1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde
    - 1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (09) - 1 úkon práv. pomoci 53,49 €
      - 1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 6,95 €
    - 1.1.2. podanie žaloby (09) - 1 úkon práv. pomoci 53,49 €
      - 1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu 6,95 €
2. z náhrady súdneho poplatku za žalobu 33,-- €

tzn. v celkovej sume : **153,88 €**

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 09.09.2009, ktorý je súčasťou súdneho spisu (č.l. 16).

33. Najvyšší súd v prejednáwanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava priestupkového konania je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

34. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde.

Túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, a tým dochádza k zákonnej delegácii na krajský súd, aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 15. mája 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová